Ročník XI. — Číslo 29. Kvasilov dne 4. srpna 1936. Opłata pocztowa uiszcz. ryczałtem. 35 gr.

Rukopisy se nevracejí.

ADRES REDAKCJI: KWASIŁÓW - CZESKI

Hlas Volyně

Týdeník věnovaný českým zájmům v Polsku.

Mějž každý co jednotlivec své přesvědčení vlastní a hlasiž se k němu u příležitosti vhodné nepokrytě a mužně!

Dr. Miloslav Tyrš.

Pohodlnost.

Jsou prázdniny. Prázdniny takové, jaké mají být. Lékař-slunce ordinuje po celičký den, nabízí se těm, kteří do nedávna jej postrádali uzavřeni ve školních třídách, poskytuje možnost nabrati nových sil pro další práci.

Zejména ti, již jsou nuceni studovati ve městech a přijeli na venkov k rodičům neb na letní byt nejvíce vítají tento dar počasí. Jsou to po většině středoškolští a vysokoškolští studenti a k těmto dnes slov několikero.

Především nutno jest konstatovati smutný fakt, že počet těchto je velmi malý a druhý ještě smutnější, že se — až na zcela ojedinělé výjimky — straní veřejného života naši menšiny. Ač jich (nebo nás — poněvadž také patřím k nim) jest tak málo, neznají se ani mezi sebou, tvoří roztroušené po celém Polsku malé skupinky, soustředěné kolem svých ústavů, vázání spíše místem než snahou po jakémsi sdružování.

Scementovati tyto jednotlivé skupinky v soudružný celek může jenom společná organisace, buď samostatná anebo jako odbor při Matici. Úkolem organisace by bylo zachytiti pro veřejnou práci v naši menšině mladé síly naší inteligence a zkoordinovati ji tak, aby byla pro celek prospěšná.

Pole působnosti pro organisaci resp. pro její členy se naskýtá rozlehlé. Mnoho věci čeká na svoje provedení, vzpomenu-li jen tak námatkou na př. tolikráte již v „Hlasu Volyně" vybízené sepsání kronik českých osad, které by pak sloužily za podklad širší historické práci o Češích na Volyni. Věc tato jest zvláště naléhavá, neboť staří pamětnici umírají, takže zakrátko vymizí i ten poslední pramen, z kterého se dají ještě čerpati zprávy o počátcích kolonisace. V neposlední míře by bylo úkolem organisace působiti na své členy, aby se zdokonovali v češtině, která je naší inteligencí — mimo ovšem učitelů — velmi zanedbávaná.

Prázdniny jsou nejvhodnější dobou pro práce organisační a nutno s nimi započíti co nejdříve. Nechť tedy ti, jichž se to týká, napíší svá mínění o této věci do „Hlasu Volyně" a vytrhnou se konečně ze stavu, jejž nelze nazvati než — pohodlností. Vl. P.

Boje ve Spanělsku trvají.

Zprávy denního tisku se v posuzování situace ve Španělsku shodují v tom, že občanská válka potrvá asi delší dobu, jelikož síly protivníků jsou vyrovnané. Vedení povstalců utvořilo svou vládu, složenou z vojenských osobností a tato vláda požádala cizinu, aby byla uznána za vládu zákonnou místo vlády madridské. Jest tedy možno, že budou nějakou dobu ve Španělsku dvě vlády a v případě, kdyby tato nová vláda byla uznána některou mocností byla by věc ještě komplikovanější.

Prozatím je občanská válka pod Pyrenejemi především „vnitřní záležitost" Španělska, jak zní standartní dyplomatická formule. Přesto však čteme v novinách zprávy o dodávkách letadel pro obě válčící strany, které byly notabene zaplaceny zlatem.

Francie prý dodává vládě a Německo a Italie povstalcům. O této věci píše pařížský korespondent „Gazety Polské" dne 29.VII. toto:

„Několik oposičních deníku ohlásilo dnes, že nehledě na rozhodnutí ministerské rady a arbitráž presidenta republiky 23 bombardovací letadla typu Potez, nalézajících se v plné pohotovosti na letišti v Etampes, odletí dnes do Španělska. Odlet měl být formálně umožněn tím, že ministerstvo letectví předalo tato letadla privátní firmě, jmenovitě samotnému konstruktéru Potez, jednajícím od té chvíle na vlastní pěst."

Věc se dostala cestou interpolace do francouzské sněmovny, kde ministr letectví bude prý své rozhodnutí argumentovati tím, že jiné mocnosti, totiž Německo a Italie, dodávají již letadla povstlockému vojsku.

Tentýž korespondent píše o tom: „Zvláštní zpravodaj nestranného listu „L'Intransigeant" telegrafuje dnes z Tetuanu, tedy z hlavního stanu povstalců, že byl svědkem přistání velkého 3 motorového Junkersu celokovového. V povstaleckém štábu vysvětleno bylo zpravodaji, že očekávají v nejbližším době ještě 19 Junkersů a 20 Caproni. (Junkers je továrna německá a Caproni italská, pozn. red.) Stroje tyto mohou ovšem sloužiti k bombardování, ale jejich první úlohou je rychlá doprava afrických vojsk na španělské pobřeží.

Jest charakteristické — píše dále zmíněný korespondent — že podle slov gen. Franco, tato dodávka jest odpovědí vlád sympatisujících s povstaleckým ruchem na dodávky letadel Francií pro vládu „Lidové fronty."

Bude asi obtížné zjistiti, kdo první začal dodávat a kdo jen odpovídal, nicméně jest viděti, které vlády s kým sympatisují.

Zprávy o situaci si i nadále velmi odporují. Španělská vláda rozšiřila rozhlasem zprávu o situaci, ve které se tvrdí, že oddíly povstalců byly poraženy v pohoří Guadarrama, na sever od Madridu. Situace generála Queipo de Llano v Seville je prý zoufalá. — Naproti tomu rozhlasová stanice povstalců hlásí, že tažení na Madrid postupuje v nejlepším pořádku. Jeden oddíl postupuje od západu ze Salamancy přes Avilu, druhý z Valadolidu (ze severozápadu) a třetí z Burgosu (ze severu) přes Segovii do Villalada, kde se mají všechny tři oddíly spojit. Dělostřelectvo generála Moly dosáhlo Lasaria. Oddíl Primo de Rivery, který táhne na Madrid z Albacetu (na jihových. od Madridu), přerušil spojení Madridu s Valencií.

Přibližné rozdělení hlavních sil je nezměněné. Vláda ovládá severní pohraničí a Katalansko, povstalci operují z hlavní severní linie, která se táhne od portugalských hranic přes Salamancu, Valladolid, Burgos k Saragose. Povstalci se chtějí zmocniti horského pásma Sierra di Guadarrama, chránícího Madrid od severu i západu.

Vláda posud ovládá svým loďstvem jižní a východní pobřeží a znemožňuje převoz vojenských oddílů z Marokka. Vláda má také cennou převahu ve vzduchu.

Povstalci na jihu drží stále Sevillu, nejasná je situace Cordoby, povstalcům patří Toledo — zápas se vede o důležitou posici v Albacete.

O podrobnostech organisace branného zápasu zejména na straně vládní není dosti jasných zpráv. Některé upozorňují na převahu komunistů a anarcho-syndikalistů v některých městech vládní a lidové fronty. Je pochopitelno, že jestliže se ozbrojuje dělnictvo a studentstvo, posiluje se tím vliv proudů nejradikálnějších.

XI. Olympijské hry v Berlíně.

V letech již hodně dávných Řekové pořádali v Olympii velkolepé slavnosti tělocvičné, o nichž dříve i v době nynější byly napsány celé kroniky. Ve zvláštním závodišti zvaném Stadium závodili v běhu, v zápase, ve vrhu diskem atd. Aby nic jim při tom nevadilo, dělali to vše jak je pán Bůh stvořil, pročež ženy k závodům těm nebyly připouštěni. S těmito produkcemi tělocvičnými spojovali různé slavnosti náboženské, obětovali bohům, konali také závody literární a hudební, zkrátka veselili se ušlechtile a dobrou měli spolu vůli. Tak dobrou, že v dobách takové Olympiady veškeré nepřátelství bylo na tu dobu zastaveno, zbraně mlčely a v celé zemi panoval mír.

Když ke konci minulého století se začal sport opět ve větším měřítku pěstovati a pronikal do nejširších vrstev, vznikla myšlenka probuditi starou tu instituci k novému životu. Zejména horlivým jejím propagátorem byl Francouz baron Pierre de Coubertin, který hnul touto otázkou a již se pak velmi energicky ujal mezinárodní kongres, svolaný francouzským sportovním svazem. Na kongrese tom v r. 1894 bylo ustaveno, aby hry olympijské byly obnoveny na základech a za podmínek vyhovujícím potřebám života moderního, tak aby přístupny byly pouze amatérům. T. zv. profesionálové, t. j. ti, jimž je sport prostředkem k výdělku, nemají na Olympijské hry přístupu.

A tak byly v r. 1896 opět pořádány Olympijské hry na klasické půdě v Athénách a pak pořádány každý čtvrtý rok vždy v jiném státě.

Letošní berlínské hry jsou v pořádí XI. a vzrostly během těch čtyřiceti let do podniků obrovských rozměrů.

Němci se připravili na Olympiádu s příznačnou pro ně přesností a důkladností. Vybudovali nedaleko Berlína ohromný stadion, který pojme přes sto tisíc diváků. U vchodu do stadionu stojí 70 metrů vysoká věž, na níž visí ohromný zvon, kterým budou hry 1. srpna t. r. slavnostním způsobem zahájeny. Více než 50 národů z celého světa vyslalo své nejlepší závodníky, aby se pokusili o dobyti prvenství světového a tito representanti svých států úderem olympijského zvonu defilovati budou před tribunami, každý stát za svou vlajkou v průvodu, v jehož čele bude nesena vlajka olympijská. Věru krásná myšlenka sbližování národů v míru.

Závodníci budou ubytováni v t. zv. Olympijské vesnici, k tomu účeli vystavěné. Je to celé nové město (závodníků je několik tisíc — jen Američanů přijelo 500!) ze stejných domků, postavěných kolem hřiště pro trening. Ženy mají vstup do vesnice zakázaný a atleti zde trenují tak jako ve starém Řecku úplně nazi. Též alkohol jest zde přísně zakázán. Zde odříznuti od vnějšího světa seznamují se závodníci národů ze všech končin světa, z Indie, Číny, Japonska, Australie. Afriky, z Tahiti i z Afganistanu, z Evropy i z Ameriky.

Vidíme do jak obrovských rozměrů se Olympiáda rozrostla. Její režie jest mnohomilionová, zisk z ní však asi též několikamilionový.

Před zahájením letošních her byl na podnět Olympijského výboru německého uspořádán podnik, který svou imposantní velikostí byl důstojným zahájením her a který krásným způsobem podtrhuje průvodní mírovou myšlenku jejich — sbližování národů. Po celou dobu trvání Olympiady hoří totiž vždy na zvláštním ohnisku t. zv. olympiský oheň. Letos byl tento oheň zapálen nejdříve v Olympii v Řecku, t. j. tam, kde v roce 776 př. Kr. byly poprvé konány Olympijské hry a odsud byl štafetovým během nesen do Berlína. Od běžce k běžci, z Řecka přes Bulharsko, Jugoslavii, Maďarsko, Rakousko a Československo do Německa, na trati dlouhé 3075 km, byla nesena zažehnutá pochodeň, takže ve chvíli zahájení her v Berlíně poslední německý běžec dobíhal na stadion, nesa hořící pochodeň — symbol míru...

Vl. P.

Věčný Nil.

Nil je ojediněle pozoruhodnou řekou. Je téměř nejdelším veletokem světa. Královna vod Mississippi — Missouri jej předčí jen o 140 km. Nikdy však nehrála v kulturním a hospodářském vývoji země, nepřetržitě po tisíciletí, řeka tak významnou úlohu, jak u hrál, hraje a bude hrát Nil — „tvůrce Egypta".

„Egypt je darem Nilu", říkal již Herodot. Je však jisté, že již po tisíciletí před ním byli lidé v těchto končinách téhož názoru. Obrovská množství vod, vytvářejících uprostřed rozlehlých pouští plodné a úrodné oasy, musela již od pradávna vyvolávat v myslích lidí otázku: „Kde se vzalo toto blahodarné požehnání a tato nezměrná síla?"

K tajemnému původu řeky přistoupila ještě zázračná činnost nilských záplav a poznatek, že řeku ovládají nepochopitelné síly, které působí, že na jaře začne stoupat, aby na podzim dosáhla svého vrcholu a pak zase zvolna a pravidelně opadávat k nejnižšímu zimnímu stavu.

Z tajemství nilského toku byly nejprvé objeveny prameny Modrého Nilu. Evropané se dověděli již ve středověku od Portugalců, že Modrý Nil — Bahr - el Asrak čerpá své vody z jezera Tana. Tehdy si také udělali po prvé v západních zemích dokonalou představu o podivuhodném přírodním mechanismu tohoto veletoku, mechanismu, začínajícího u Chartumu, kde

Besídka.

Josef Skružný.

Nenávist.

Sedláci Fafek a Šindelář byli původně nejlepší kamarádi. Statky jejich dělily pouze úzké meze, ale srdce jejich téměř nic. Jeden bez druhého ničeho nezačínal, o všem společně se radili a život jim spokojeně ubíhal.

Šindelář měl rok hospodářské školy, byl povahou podnikavější, ale také zarputilejší. Fafek naproti tomu dobrák, leda někdy poněkud zlomyslný. Přizpůsobil se ve všem Šindeláři, nechal se vésti jeho pokyny, vyhověl mu a tím byla umožněna stálá mezi nimi shoda.

Oba byli dosud mladí, práce je těšila, zvláště když štěstí věrně při nich stálo. Pro čtenáře prakticky myslící, kteří hledí všemu hned přijíti na kloub, nutno jako vysvětlení dodati, že žádný z obou sedláků neměl ženu. Fafek byl vdovcem a Šindelář dosud svoboden.

Přišly doby, že mladým rolníkům začali dohazovat nevěsty. Oba zpočátku odporovali, ale když útoky neustávaly, byli oba návrhům na ženitbu přístupnější. Dohazovači pracovali přímo horečně a úsilí jejich konečně podařilo se oba muže dostati do pout manželských. Svatby konaly se v jeden den a Fafek i Šindelář slíbili si i na dále upřímné přátelství.

Než ukázalo se brzy, co už ve světě tolikrát bylo potvrzeno. Síla lásky k ženě vytlačovala zvolna lásku k příteli. Zdálo se zpočátku, že vzdor tomu budou oba sousedé šťastni, ale nebylo tomu tak. Samostatnost obou byla podlomena a tím chladlo přátelství. Vliv žen na muže byl stále větší a z malých nedorozumění, která dříve vzájemným ustoupením a rozumem byla odstraňována, stávaly se teď vážné spory.

Slepice Šindelářova vlezla do zahrady sousedovy a to stačilo, aby mladá hospodyně Fafková vyvolala různici. Pohádali se a celá ves měla o čem mluvit.

Asi za týden přišel zedník s přidávačem a začali stavět zeď kolem zahrady Fafkovy. Tohle už bylo přes příliš. Nepřátelství bylo vypovězeno. A než zeď byla úplně dostavěna, byli oba sousedé dvakrát u starosty. Poprvé, když si po tavil zedník truhlík do zahrady Šindelářovy, a po druhé, když se jednalo o starou hrušku, která stála sice na pozemku Šindelářově, ale větve její sáhaly daleko k sousedovi. Fafek stál na svém, že Šindelář musí nechat větve ořezat, sic jinak že za ovoce neručí, o čemž ovšem majitel nechtěl ani slyšet. První spor starosta jakž takž urovnal, ale s druhým to nešlo. Staré přátelství proměnilo se v šílenou nenávist a jeden na druhého hleděl jako na největšího svého škůdce.

A bylo-li co dobrého v povahách o-

se stýkají Modrý Nil (habešský) a Bílý (středoafrický). Oba toky se zde slévají, aby pak společně vykonaly blahodárnou službu Egyptu. Na jaře, když začne v Habeši období dešťů, panuje ve střední Africe období podzimních such. Tři habešské přítoky Atbara, Modrý Nil a Sobat, oplývají vodami a odvádějí je ve velkém množství hlavnímu nilskému toku. Vrcholu své „přispívatelské činnosti" dosahují v září — množstvím 100.000 krychlových metrů za vteřinu. Až do té doby drží se Bílý Nil zpátky a nemá na blahodárných záplavách téměř žádného podílu. Jakmile však začnou divoké vody habešské náhle opadávat, nastoupí jejich funkci zase vody Bílého Nilu, které jsou zatím již dost silné, aby mohly převzít hlavní zásobovací službu Egypta na několik měsíců. Tímto systémem spolupráce obou toků je zabráněno, aby po velkých jarních povodních nepřišla pak zhoubná sucha a kritický pokles nilské hladiny. Bílý Nil není přirozeně tak silný a tak vydatný, jako jeho divoký habešský bratr, je však mnohem pravidelnější a vyrovnanější. Má stálý stav vody a může ji dodávat až do jarního období příštího roku, kdy zase se začnou habešské přítoky konat své každoroční poslání se známou prudkostí a vydatností.

Od starověku až do nedávna nesáhla nikdy na Nil podstatně regulační ruka. Při nízkém stavu vody byla prostě uvedena v činnost primitivní čerpadla, která se namnoze užívají až dodnes, a která pak dodávala vodu do rozváděcích a zavodňovacích kanálů. Hlavní práci však vykonaly pravidelné nilské záplavy, rozlévající se daleko do nitra země. Teprve v posledním století byly učiněny ve vodním hospodářství nilském pronikavé změny.

Popud k nim dal Mohamed Ali, syn nižšího úředníka v turecké Makednii, který se úžasnou energií, vůlí a činností vypracoval, krátce po odchodu francouzské posádky z Egypta v roce 1805, v nejpozoruhodnější osobu Blízkého Východu, aby se pak stal vládcem Egypta. Byl nejen mužem vrcholně odvážných plánů, ale i mužem nezlomné vůle a nevyčerpatelné činnosti. Hlavní své úsilí soustředil na povznesení všeobecného hospodářství i zemědělského hospodářství Egypta. Roku 1830 dal vybudovat první nilskou přehradu 19 km pod Kahýrou, na nilských ramenech Rosette a Damiette. Tato stará přehrada, zvaná „Barrage" byla pak opravována v roce 1850 a 1834. Kdysi byla opravdovým technickým dílem; dnes ji předčí již 8 nových, větších nilských přehrad.

„Deutsche Rundschau", vzato z „Výběru".

Demostrace ve Vídni při Olympijské slavnosti.

U příležitosti Olympijských slavností pokusily se nesvědomité živly využíti oslav k politickým demostracím. Přes jejich rušivé pokusy na Ringu a Heldenplatze byl program v celku i v částech dodržen. Šlo v tomto případě o zcela nezodpovědné živly, které chtěly rušivě zasáhnouti do klidného vývoje rakouské vnitřní politiky. Smírčí dílo spolkové vlády je těmito demonstracemi brzděno, ne-li ohrožováno.

Vláda přes svoji vůli k mírnosti nebude tam, kde to není na místě, jednati shovívavě.

Pokus nacionalistů o dobytí Madridu ztroskotal.

Zprávy ze Španělska hlásí, že pokus vzbouřenců o dobytí Madridu ztroskotal a že vzbouřenecké oddíly jsou vesměs na ústupu, že však občanská válka Španělská se bohužel přeměňuje v drobnou vojnu guerillu a plenění. Madridská vláda prý skutečně zabezpečila zásobování Madridu. Vláda vyzvala obchodníky s potravinami ve všech provinciích, které má v rukou, aby dali své zásoby k disposici civilním guvernérům. Obchodníci, kteří učiní nesprávné prohlášení o svých zásobách, budou přísně potrestáni.

Ve čtvrtek odjel z Madridu k francouzským hranicím velký mezinárodní vlak, který odveze všechny příslušníky, toužící opustiti hlavní město Španělska. Vláda oznámila rozhlasem, že majetek cizinců v Madridě neutrpěl za revolučních bojů žádnou škodu a že všichni cizinci, kteří mají při sobě příslušné dokumenty, mohou se volně pohybovat.

Podle posledních zpráv je prý situace v Madridě velmi vážná a na ulicích došlo prý k bitkám mezi vzbouřenci a vládními oddíly.

Kronika.

Pro lepší úřadování.

Pan premier gen. F. Sławoj-Składkowski sdělil všem ministrům (mimo ministra vojenských věcí), že se přesvědčil při svých inspekcích v jednotlivých vojevodstvích, že způsob úřadování některých úřadů není náležitý, zvláště pokud se týče úředních hodin a náležité obsluhy stran.

Ve spojitosti s tím předseda vlády pověřil vojevodům vykonávání v jeho jménu dozoru, týkajícího se pouze dodržování úředních hodin a vyřizování interesantů. Funkce dozoru vztahovati se bude na všechny úřady, podniky, instituce a t. d. se sídlem v daném vojevodství, podléhajících přímo neb nepřímo ministerstvům ve všech oborech státní administrace mimo resortu ministerstva vojenských věcí.

Blum navštíví státy Malé dohody.

Francouzký min. předseda Léon

---

bou mužů, přičinily se jich ženy, aby to zmizelo úplně.

Šindelář i Fafek skoro současně jeli do města a vzali si každý advokáta. Zahájili spor cestou soudní. Cesty k advokátům se opakovaly, přišlo několik stání, komise, bylo provedeno líčení a Šindelář prohrál. S rozsudkem se však nespokojil, odvolal se a proces začal znovu.

Zájem obou rodin visel na sporu. Hospodářství se na obou stranách zanedbávalo a jeden i druhý rolník prohlašoval veřejně, že nepovolí, byť by ho to mělo stát celý statek. Advokáti pohltili už velké peníze, proces táhl se do nekonečna. Mimo původní předmět sporu přidružilo se jich ještě více. Fafková žalovala Šindeláře a Šindelářová Fafka pro urážku na cti. Celá řada svědků byla volána a oba sokové začali se ucházeti v záložnách o úroky. Pak se prodávala pole kus za kusem, přišel neúrodný rok a ten oba dorazil. Když potom byl vynesen rozsudek konečný, byli oba žebráky. To ovšem neprospělo niktetak ke smíření. Naopak. Jeden sváděl vinu na druhého a každý tvrdil, že sok jeho je všeho příčinou.

Nastaly pro oba zlé doby. Ze statků je vystěhovali, oba bydleli v podnájmu a museli jít pracovat na panské. Fafek snášel svůj osud klidněji. Byl spíše zvyklý těžší práci, nehoubal příliš a pomalu se vžil do chudoby.

Jinak bylo u Šindeláře. Ucházel se o místo šafáře, ale nikde nemohl nic dostat. Bída víc a více se na něj tlačila a přišly doby, že neměl co k večeři. Stýkání se sousedy jej rozčilovalo. Utrpnost byla mu ponížením, lhostejnost výsměchem a opovržením. Chodil jako bez ducha, toulal se po lesích a vracel se domů stále rozervanější. Do duše vkrádaly se mu podivné myšlenky. Chodil kolem polí, které byly dříve jeho majetkem, viděl, jak je vzdělává jiný, a naděje na znovuziskání majetku nebylo. Domov jej netěšil, hádky se ženou jej znovu vyháněly ven.

Duševní rozháranost dostoupila vrcholu, když místo šafáře, o které se ucházel, bylo zadáno jinému. Proklínal Fafka kudy chodil a zarputile zaháněl vtírající se výčitku, že sám je viníkem největším.

Zimní den s ostrými, do kosti pronikajícími větry. Bylo už k polednímu, ale šedivé mlhy zakrývaly krásy božské přírody zrakům všem. Což teprve člověku, který je neviděl a viděti nechtěl vůbec.

Cestou za vsí kráčel Šinhelář s hlavou sklopenou. Nitro jeho byla jen a jen nenávist a vzdor. Prožíval v mysli celý svůj neblahý proces, lál v duchu advokátům, soudům, celému zřízení, zákonům, osudu a Fafkovi. Chladná rozvaha a rozum úplně jej opouštěly. Pod kabátem tiskl kus provazu. Ten učiní krátce a jistě konec všem mukám.

Blum hodlá v srpnu navštívit Bělehrad, odkud pojede do Bukurešti. Francouzské politické kruhy, blízké Blumově vládě, prohlašují, že min. předseda Blum považuje svou chystanou návštěvu v Bělehradě za zvláště významnou a důležitou. Bude to jeho první oficiální návštěva v cizině.

Před diktaturou ministra války v Japonsku?

Japonský ministr války vydal řadu nařízení k posílení discipliny ve vojsku a k sjednocení vojenského velení. Zvláštní postavení generálního štábu bylo zrušeno a věci personální politiky přecházejí na ministra války. Všichni letci budou podřízeni novému generálovi. Bude organisována vojenská škola pro personál, zaměstnaný v pancéřových automobilech. V politických kruzích se prohlašuje, že ministr války Terauchi jest v případě nutnosti rozhodnut provésti nejen vojenskou reformu, nýbrž i reformu státu směřující případně i proti parlamentu a stranám. Terauchi naléhá, aby nynější japonská krise byla řešena bez ohledu na zvláštní zájmy finanční nebo hospodářské.

Sovětský letecký rekord.

Dne 26. července vzletěl letec Kokkinaki dopravním letadlem s nákladem ve váze 1 tuny do výšky 11.7.6 metrů, čímž vytvořil rekord sovětského svazu. Údaje o tomto letu budou odevzdány předsednictvu mezinárodní letecké federace k potvrzení jako mezinárodního rekordu ve třídě “C“.

Katastrofa italských letadel letících do Marokka.

Z šesti italských letadel, která letěla ze Sardinie do Marokka, tři nouzově přistála v okolí Oranu. Jedno se rozbilo poblíž města Nemours. Dvě osoby z pětičlenné posádky se zabily, tři jsou těžce zraněny. V kabině letadla bylo pět kulometů. Jde o 3 motorová letadla, jež mají zařízení pro vrhání pum, ale munici neměla.

5 letců italských jest nyní vyslýcháno policií v Berkaně. Vysvětlují že vystartovali ze Sardinie za účelem převezení bombardovacích letadel a munice do Ceuty a Malilli. Jeden z raněných letců opakoval v krátké agonii stále slova: „Všechno —Franco“.

Vláda italská kategoricky vyvrací zprávu, že zmíněná letadla byla poslána španělským povstalcům.

Denní tisk komentuje celou záležitost ve velmi sensační formě. Upozorňuje zejména na to, že zmíněná letadla neměla vůbec povinných označení a registračních čísel.

Sestřelili letadlo s pařížským novinářem.

Podle zprávy z Marokka bylo včera sestřeleno letadlo, ve kterém byl pařížský novinář Guy Mahiéres a které létalo nad Španělským Marokkem. Při pádu letadla novinář zahynul a pilot byl těžce zraněn.

Bombardovacími letadly proti arabským povstalcům.

Proti povstalcům v Palestině zvláště v horských krajích, se stále znovu a znovu zakročuje vojenskými prostředky. Užívá se při tom pravidelně bombardovacích letadel. V pondělí a v úterý zuřil mezi vojenskými oddíly a povstalci v pohoří Samaria boj, povstalci byli nakonec odraženi. Pobliže Nablusu byla napadena policejní hlídka. Šest Arabů a jeden britský policista byli při tom usmrceni.

Habešané útočí na italské posice u Addis Abeby.

Habešské lupičské tlupy podnikly útok na italské hlídky v lese na jih od Addis Abeby. Útočníci byli zaháněni s těžkými ztrátami. List „Piccolo“ sděluje, že dosti silné skupiny habešských vojínů pod velením syna rasa Kassy se pokusily odříznouti Desii od Addis Abeby a že podnikly útok na italské hlídky při silnici mezi oběma městy.

Konference tří mocností.

V Londýně se sešla konference delegátů Anglie, Francie a Belgie za předsednictví min. předsedy Baldwina. O výsledku porad byla vydána oficielní zpráva, jejíž třetí bod praví: Vlády tří států považují proto, že je žádoucno podniknouti kroky k svolání setkání 5-ti států locarnských v nejbližším vhodném termíně. První úlohou, jíž by se bylo věnovati, jsou dle jejich mínění rozmluvy o nové dorozumění, které by zaměnilo rýnský pakt a rozřešení pomocí spolupráce všech zainteresovaných situace, vzniklé z iniciativy německé ze dne 7. března (vypovědění Německem rýnského paktu a obsazení zdemilitarisovaného pásma. Pozn. red.).

Spolkový věstník.

Odbor České matice školské a Česká tělocvičná jednota „Sokol“ v Hlinsku pořádají v neděli dne 9.VIII 1936 roku v Hoře zámkové „Obžinky“. Jako jedno z četných čísel programu bude předvedení staročeských obžinek dle divadelní hry Dr. Čeňka Librta „Obžinky“.

K návštěvě tohoto podniku Vás upřímně zve

Pořadatelstvo.

OD REDAKCE.

Redaktor „Hlasu Volyně“ p. Václav Perný nastoupil vojenská cvičení v záloze. Vedení časopisu a funkci odpovědného redaktora převzal p. Josef Zeman z Kvasilova.

OD ADMINISTRACE.

Připomínáme P. T. odběratelům „Hlasu Volyně“, kteří nemají dosud zaplaceno za druhé pololetí nebo dokonce za dřívější leta, aby zaplatili.

Různé zprávy.

Čína se hospodářsky zvelebuje.

Občanské války z prvých dob čínské republiky měly samozřejmě zhoubný vliv na hospodářské poměry říše, závislé z větší části na cizím kapitálu. Nyní se poměry přes to, že vnitřní potíže trvají a také nebezpečí japonské expanse nebylo zažehnáno, rychle mění k lepšímu a Čína dosahuje pozoruhodných pokroků sociálních, hospodářských i kulturních.

Úspěchy jsou vidět zejména dnes v dopravnictví. Asi přes 10 roky nebylo v celé zemi moderní silnice, dnes je v jihovýchodních provinciích poměrně hustá dopravní síť, která se soustavně doplňuje a zdokonaluje. Dnes lze lehce dosáhnouti autem z Nankinu hlavních měst provincií Kiangsu, Čekiangu, Kiangsi, Hunanu, Kwantungu, Kwansi a Fukienu. V celé zemi bylo odevzdáno doprave asi 100.000 kilometrů silnic, dalších 60.000

Blížil se k lesu.

„Kam pak, Šindeláři?“

Zvedl hlavu a poznal obecního radního.

„Jen tak.“

„Dnes jsem si na vás vzpoměl. Měli jsme schůzi obecního zastupitelstva. Zadávalo se místo hrobníka. Proč pak jste také nežádal?“

Šindelář mávnul rukou a neodpověděl.

„Víte, kdo to dostal?“

„Nevím.“

„Fafek.“

Oči Šindeláře se vytřeštily.

„Vidíte, kdybyste byl žádal, mohl jste to, možná, dostat vy. Není to špatné. Zdejší kolátora je rozsáhlá. Ale to je ta vaše nešťastná povaha. My k vám nepůjdeme.“

Obecní radní chtěl ještě něco dodati, ale Šindelář bez pozdravu odtrhl se a rychlými kroky pospíchal pryč.

V hlavě mu vířilo.

Fafek hrobníkem! On už nebude dřít na panském. Bude se mít dobře.

Zničen je tedy jen on sám, Šindelář. Viděl radost svého nepřítele. A což až se dozví, že Šindelář se oběsil! Ten půjde vykopat jámu, první jámu, hodně hlubokou! Fafek ho bude spouštět do hrobu, Fafek bude mu házet hlínu a kameny na rakev! Fafek bude chodit denně kolem jeho hrobu a jistě se škodolibým smíchem a radostí, že vlastně na konec vyhrál. Ten by jásal!

Ne a ne. Tu radost mu neudělá. Půjde do ciziny, bude pracovat, hledat a jistě že se uchytí.

Mlhy spadly, slunce ozářilo obraz věčného půvabu.

Ale Šindelář jej neviděl. Obrátil se a zamířil k domovu.

Ne láska, ne rozvaha, ne rozum, ale zášť ukázala svoji sílu.

Příběh snad zvláštní. Ale co v životě variací zjevných i skrytých!

km je stavěno nebo projektováno. Na hotových silnicích jezdí přes 50.000 nákladních aut. Také stavbě železnic se začíná věnovat zvýšená pozornost. V roku bude dosaženo přímého vlakového spojení Šanghaje s Kantonem. Civilní letecká doprava je mladého data, má však již devět leteckých tratí celkové délky 10 000 km. Let z Nankinu do Šanghaje trvá hodinu, z Nankinu do Pejpinu čtyři hodiny.

Rozvoj průmyslu zůstává ovšem za rozvojem dopravnictví. 80 proc. čínského obyvatelstva se věnuje zemědělství, jež značně utrpělo občanskými válkami v prvých letech republikánského režimu. Nesčetné množství zemědělců musilo opustit rodný kraj, ladem ležící půdy valem přibývalo. Dílo zkázy dodělaly ještě přírodní katastrofy, povodně a sucha; čínské zemědělství stálo před úplným zánikem.

Čínská vláda řadou důležitých opatření zabránila katastrofě a dala zemědělství podmínky k jeho novému vzestupu. Podniknuta velkolepá vodní díla, regulovány toky řek, rozšířena osevní oblast a pod. Údolními přehradami na řece Jangtse byly znemožněny zhoubné povodně, jež v dřívějších dobách připravily statisíce skromných sedláků o výsledek celoživotního úsilí. Jak houževnatě si vedla vláda ve snaze čeliti přírodním živlům, ukazuje vodní dílo na řece Husi, kde tok řeky po dvě zimy upravovalo přes 100.000 dělníků.

Všude se kvapem zřizují vzorné zemědělské podniky. Kapitál poskytují v dostatečné míře zemědělské peněžní ústavy a družstva. Také těžbě uhlí a petroleje se věnuje mimořádná pozornost. Odkryta byla četná ložiska s jejichž těžbou se začne v brzké době.

Čína, nepřekvapí-li ji nové válečné události a ustanou-li zcela vnitřní zmatky, vzpamatuje se z hrůz běd prvního údobí republikánského režimu. Země spěje rychle vstříc plnému rozvoji svých přirozených hospodářských sil a nejen rychle dohoní, co v posledních letech zameškala, ale také samostatným podnikáním se pozvolna osvobodí ze svého hospodářského poddručí.

Žena, která už třicet let vůbec nespí.

Italský tisk je plný dlouhých reportáží o sensačním případu dlouholeté nespavosti pradleny Matyldy Marchettiové z Verbana v Lombardii, která již 30 let nezamouřila oka, to jest od narození svého prvního dítěte. Dnes ovdovělá Marchettiová, jež má několik zdravých dětí, snáší statečně svůj osud přes to, že je jí odepřena i útěcha lidí, stižených kletbou nespavosti — noční četba. Ubohá paní Matylda nemůže si krátit noci čtením, protože se nenaučila číst. Jediným rozptýlením jejich dlouhých nocí jsou blízké kostelní hodiny: očekává a počítá jejich údery, které hlásají blížící se úsvit a novou dřinu pradleny. Před 29 lety byla s mužem u lékaře, ale jeho výrok, že jde o „neprozkoumaná pásma hysterie“, ji tak postrašil, že od té doby ji nikdo k lékaři nedostal. Teď zmocnili se jejího případu novináři a jim se podařilo, že Marchettiová se uvolila jít do nemocnice v Jutře, kde zůstane na pozorování. Žena má normální vzhled; pouze její bledost a červené, kruhy vroubené oči, prozrazují muka stvoření, odsouzeného tajemnou silou k stálému bdění.

Pachatel atentátu na anglického krále před policejním soudem.

Před policejním soudem v Bow Streetu odpovídal se pachatel atentátu na anglického krále Mac Mahon. Generální státní zástupce prohlásil, že kromě obžaloby z držení zbraně s úmyslem ohroziti lidský život je připraven obžaloba podle článku 2. zákona z roku 1842, který se sice týká zrady, avšak také jiných deliktů.

Prvním z těchto deliktů, z něhož je Mac Mahon obžalován, je, že se přiblížil ke králi s revolverem v úmyslu porušiti veřejný pořádek. Za druhé, Mc Mahon vyňal svůj revolver v blízkosti krále s úmyslem krále polekati. Po svém zatčení Mac Mahon prohlásil: „Mohl jsem snadno vystřeliti na krále, ale hodil jsem jen svůj revolver. Chtěl jsem přednésti svůj protest, chtěl jsem vystřeliti před králem, avšak ztratil jsem hlavu.“

Honoráře antických herců.

Vídeňský historik Peter Wendlinger vypočítal, kolik dostávali antičtí herci za své umělecké výkony. Tanečnice starého Řecka na výročních oslavách Apollona vydělávaly na našich penězích denně 500 i 600 zlotých. Platilo se zlatem. Ovšem, o takovém honoráři moderní „girl“ nemůže ani sníti. Honorář proslaveného řeckého herce z III. století před Kristem Kiterode Anfilose činil na našich penězích asi 10.000 zl. za vystoupení. Římský herec Roscius za svá vystoupení na výročních oslavách dostával za 6 týdnů te-

32. 29.

osmahlou tvář, prokvětalý černý vous, jiskrné oči a vysoké čelo. Celý jeho zevnějšek jevil skrytou inteligenci a rozšafnost. V Červené byl přes dvacet roků a srostl s místem, jako by zde byl narozen. Děti měl tři, dva hochy, z nichž jeden byl vyučen zahradnictví a odešed s Miladou do Paříže, zůstal i po jejím návratu v metropoli nad Sekvanou, jež mu učarovala a kde doufal nalézti blahobyt. Před odchodem Miladiným prozradil sestře úmysl, pronajmouti si nějaké obchodní zahradnictví a věnovati se cele vývozu a pěstění růží. Druhý jeho syn studoval a byl už rok na místě, když se jeho sestra vrátila. Očekávali ho záhy na prázdniny a Milada se těšila na bratra, kteréhо měla ráda a s nímž tak dlouhou dobu se neviděla.

Zahradník Kocner byl ve své domácnosti šťasten a jako by se obával, že štěstí jeho pomine, jakmile naváže širší styky s lidmi, stranil se on sám a podle jeho příkladu i jeho rodina všech známostí a společností. Bydlil v domku, ukrytém za zelení křovin a stromů na rozhraní mezi parkem a zelinářskou zahradou. Polovina oken dívala se ven do polí a vedle domku nacházela se dvířka, kterými mohlo se vyjíti mezi panské lány a tudy k nejbližší vesnici. Na opačném konci parku stál zámek a stranou od něho za zdí se, kým byla uvázána.“

„Dnes by to snad bylo zbytečno, právě před tím, než jsem se s panem baronem setkala, uvila jsem dvě kytice do zámku a učedník je tam odnesl.“

„Dobře, že to vím, budu aspoň moci vám sděliti, co říkal můj strýc a teta. Ale pro sebe bych prosil o nějaký květ.“

„Pan baron si přece může utrhnouti, co je mu libo, zahrada je pro panstvo,“ vymlouvala se zdrženlivě.

„Vidíte, jak málo ochoty projevujete! Netěší mě trhati si květiny, přeji si míti od vás nějaké, abych si dobře připomněl, jakou příjemnou hodinku jsem ve vaší společnosti ztravil.“

„Působí-li to panu baronovi potěšení, ráda vyhovím. Ale zde žádných květin není. Račte dovolit, dojdu pro nějakou.“

„Půjdu s vámi,“ nabízel se a přešed po její bok šel chvíli mlčky vedle ní. Dělníci, zaměstnaní porážením stromů, uctivě pozdravovali a na nedaleké stezce pracující dělnice zastavily se a patřily zvědavě na mladého barona a jeho průvodkyni.

„Věřte mi, neznám dobře ještě zdejší park, ačkoliv je tu můj druhý domov,“ přerušil Artur mlčení. „Teprve nyní pozoruji, jaká rozkošná zákoutí zde jsou a jaká vůně

měř 480 tisíc zl. Ale největší příjem měli herci za císaře Nera. Po jednom představení Nero daroval jednomu herci 800 000 zl. Mnoho herců v Římě a v Řecku nashromáždilo velké jmění a patřili k nejbohatším lidem své doby. V menším měřítku i vědci a básníci měli též slušné honoráře. Je znám případ, kdy Plinius mladší za jeden spis dostal 2½ milionu. Ovšem to bylo před tisíci lety.

Sedmdesát let trvající požár.

Letos je tomu právě 70 let, kdy na dole Summint Hul ve Spojených státech, r. 1866, vysypal dělník, obsluhující důlní kamínka, popel do důlního vozíku. Vozíček odsunul do opuštěné důlní štoly s několika jinými. Po čtrnácti dnech, když chtěli vozík vyvézti, bylo shledáno, že od žhavého popela chytilo pažení v chodbě. Požár byl hášen stříkačkami, vystavěním příček, ale vrstvy uhlí které počaly hořeti, nebylo lze žádným způsobem uhasiti, ač bylo vynaloženo na hašení tohoto požáru již tři miliony dolarů. Dodnes pohltil požár přes 14 milionů tun uhlí.

Moře pohltilo 40 čtverečních kilometrů bavlnových plantáží.

Zajímavý právní spor vznikl mezi americkým konsorciem a japonskou vládou pro tři ostrůvky ze skupiny Karolinských, jež zmíněné konsorcium koupilo za hotové od Japonska. Američtí obchodníci chtěli na úrodných ostrovech pěstovat bavlnu, ale když připluli na místo, kde byla jejich draze získaná půda, nenašli nic než mořskou vodu; moře pohltilo všechny tři ostrůvky. Teď domáhají se Američané na japonské vládě náhrady škody. Bude zajímavé zvědět, jak soudy rozhodnou o zásahu vis major do vlastnictví amerických bavlnářů a o pravní povinnosti Japonska.

Hospodářský zpravodaj.

Výskyt fosforu v rostlinách.

O tom že rostlina čerpá fosfor z půdy ví každý zemědělec. Již obyčejné pozorování rostlin hnojených superfosfátem je důkazem nezbytnosti tohoto prvku pro život rostliny. Ještě více přesvědčí každého hospodáře zvážená sklizeň zrna, které na půdách zásobených fosforem je dobře vyvinuté a má lepší váhu nežli na půdách ubohých.

Vysušíme-li jakoukoli rostlinnou látku a spálíme ji jako zbytek zůstane popel. Tento se skládá z různých sloučenin, mezi jinými z fosforu. Množství fosforu v popeli závisí od druhu rostliny a též od druhu půdy. Na př. zrno pšeničné obsahuje v suchém stavu 2 proc. popele a tento popel se skládá v 50 proc. z fosforu. Živiny, které rostlina čerpá z půdy jsou především fosfor, dráslo, dusík a vápno. Prvky tyto čerpá rostlina z půdy v takových množstvích, že se jich pak v půdě může nedostávat a výdajnost půdy je omezená. Rostlina vybírá z půdy sloučeniny fosforu rozpustné ve vodě. Vstřebání toto může míti místo i ve vodě samotné. Právě u takovýchto kultur vodních byla dokázána nezbytnost prvků, jako dusík, fosfor, dráslo, vápno, hořčík, železo a síra. Půdě se dodávají pouze první čtyři prvky, jelikož ostatní se vyskytují v postačujícím množství a rostliny jich zužijí jen málo. Proto již více než 80 let ve větším měřítku se půda zúrodňuje dodáváním živin. A již od roku 1843 zahájeno v Anglii vyrábění superfosfátu, kterého se tedy používá z zemědělské praxi více než 100 let, přesto že se za tu dobu ukazovala na trhu celá řada fosforových hnojiv, přece byl superfosfát na některých druzích půd bezkonkurenční z ohledu na to, že dává rostlinám pokrm ve formě nejsnadněji přístupné.

O nutnosti přidávání půdám fosforu přesvědčí nás následující tabulka, znázorňující množství tohoto prvku, které se vyveze z pole při různých druzích obilin. (V tabulce znamená první sloupec číslic — sklizeň v q z ha zrna, kořenů neb hlíz; sloupec druhý — slámy, plev neb listů, sloupec třetí množství fosforu z ha v kg.)

pšenice ozimá	30	45	34
žito	21	53	32
ječmen jarní	25	35	27
oves	24	30	27
brambory	250	30	44
řepa cukrová	350	70	56
“ krmná	500	130	51
mrkev	500	130	51
seno	60 q sena		26
jetel	70 q “		36
vojtěška	320 zel.		52
seradella	220 “		47
vikev	15 zrna	30	32
řepák	24	67	58
zelí	600		64

Z těchto čísel vyčísti možno mnoho důležitých faktů pro zemědělskou praxi.

30.

„Je velmi krásná,“ pravil vřele. „Znáte její jméno?“

„Jmenuje se „Her Majesty“, její Veličenstvo.“

„Královské jméno pro královský květ. I vy máte sličné jméno, které se vám hodí.“

„Děkuji za poklonu. Mezi růžemi i planá růže je růží. Tamto jde otec, račte prominout musím k němu. Poroučím se vám.“

Lehce se uklonila a už pružným krokem nadnášela se vstříc otci, který se blížil. Zahradník vida, že mladý baron zvolna jde k němu, pominul dceru a přicházeje blíže, hluboce smekl.

„Oloupil jsem vaše růže o květ,“ pravil Artur bodře, opakuje pozdravení. „Máte tu velmi krásné druhy a byl bych rád, kdybyste pro mého zahradníka uschoval trochu roubů.“

„S největší radostí, milosti, na podzim pošlu, mnoho-li si bude přáti. Posílám denně do zámku zásobu růží a kytice.“

„Kytice vídávám, ale růží jsem viděl dosud málo. Snad si je nechává tetinka ve svých pokojích.“

„Jen aby si je někdo jiný nenechával,“ prohodil zahradník starostlivě. Byl prostřední, ramenaté postavy a chodil trochu schýlen, jako by stále něco chtěl sázeti. Měl plní vzduch.“

31.

„Pan baron má raději koně než park,“ prohodila šelmovsky.

„Souhlasím,“ zasmál se vesele. „Mám dlouhou chvíli a na koni se mi rozproudí krev. Ostatně možná, že se polepším.“

„Jízda na koni je velmi krásná,“ řekla chvatně.

„Ráda byste také jezdila?“

„Nehodí se to pro mne a co se pro mne nehodí, nepůsobí mi radost,“ odpověděla pokojně.

„Jízda není přece privilejí některého stavu.“

„Je. Jen ti, kdož jsou bohatí, mohou si takového vyražení dopřáti.“

„Znám takové, které jsou chudé a výborně i rády jezdí.“

„Těm je to prostředkem k výživě a k tomu nemám schopností. Zde jsou růže.“

Zamířila ke skupině růží, které obaleny květy zdaleka jásaly svými barvami. Znaleckým pohledem prohlédla skupinu a potom ulomivši květ, podávala ho Arturovi. Snažila se býti úplně lhostejná, ale přece jen slabý nádech červeně přelétl její svěží tvář. Se zdvořilou úklonou přijal bledě růžovou polorozvitou růži a přivoněv k ní, zatkal si ji za kabát.

Z chmelného trhu.

Chmel.

Také v uplynulém týdnu byl zájem o žatecké chmele a kupovaly se prima i levné chmele. Ceny se pohybují od Kč 750.— do 950.— za 50 kg. Zájem byl jak v cizině tak se strany domácích pivovarů. Veřejná známkovna chmele v Žatci ověřila dosud 42.032 žoků v čisté váze 95 800 celních centů po 50 kg. V posledním týdnu bylo počasí střídavě sluneční a deštivé. Chmel se vyvíjí dále dobře, kvete a na některých chmelnicích přechází v hlávky. Osep chmele je však slabý, ač dle vzhledu a síly chmelných keřů se očekával mnohem bohatší. Vzhledem k možnosti trvajícího deštivého počasí připravují se pěstitelé k ochrannému postřiku mědnatým vápnem. (Český odbor Jednoty chmelařské v Žatci.) — Na Roudnicku jsou chmele ve velmi dobrém zdravotním stavu. Přebytek vláhy v letošním roce způsobil mohutné vyvinutí a imilační plochy, pazochování však a odkvétání neodpovídá síle vzrůstu. Chmele nasadily poměrně spoře na stejně řídkých pazoších, takže možno očekávati sklizeň průměrnou. Živočišní škůdcové nejsou na chmelu žádní. Zbylé zásoby chmele sklizně 1935 jsou odprodávány hladce po Kč 45.— za 50 kg. Počítá se se zbylým množstvím dosud neprodaného chmele asi 300 celních centů.

CENY OBILÍ.

Záznam 31.VII. soukromého obchodu— zač kupuje.

Žito	zl.	1.60	za 1 pud (16.38 kg)
Pšenice	„	2.65	„
Ječmen	„	1.70	„
Oves	„	1.75	„
Hrečka	„	.—	„
Proso	„	.—	„
Řepák	„	.—	„
Hrách	„	.—	„
Fasole	„	.—	„
Mák	„	.—	„
Jetel	„	.—	za 100 kg.

Exportní trhy (PVV)—Praha

od 4.—13. září 1936 r.

Ústřední trhy československého průmyslu ihned po lip kých.

50°/₀ slevy cestovného v Československu a 25—50°/₀ v cizině na železnicích, lodích i letadlech.

Informace poskytuje Konsul československý v Kvasilově neb ředitelství veletrhů Praha VII. Veletržní 200.

Celé Volyni jsou známa
nejchutnější piva
z parostrojního pivovaru

V. ZEMANA v Lucku.

Specialita pivovaru
— „SAKURA“. —

Doporučuj všude
tohoto českého podniku
znamenitý mok.

Inserujte u nás!!!

Všichni kupujeme u firmy **G. VUGMEJSTER**, Rovno. ul. 3. Maje 129., poněvadž všechny větší textilní továrny zřídily u firmy G. Vugmejster své komisní sklady a jmenovitě:

1) Továrna soukenného zboží F. Rabinowitz & Synové — Bělsko.
2) Továrna soukenného zboží H. Landsberg, Akc. Sp.
3) Továrna výrobků hedvábných Akc. Sp. Klinge & Schulz.
4) Továrna vlněného a kamgarového zboží P. Gerszowski & Sp.
5) Továrna plyše Teodor Finster.

Na skladě stále obrovský výběr nejnovějších výrobků těchto továren a rovněž výrobků žirardovských závodů jako: plátna lněná a bavlněná, brezenty a j.

Ceny tovární — bez smlouvání!

Vlněné látky na paleta a mužské úbory od 5 zl. za metr.

Mimo toho na skladě G. Vugmejstra je stálý výběr kožešin a hotových kožešinových palet francouzských façon, a to: pižmovcových, fokových, hříběcích, teletinových, krtkových, murmlových a j.

Ceny nejnižší!

NEKUPUJTE, POKUD JSTE SE NEINFORMOVAL U NÁS a nechybíte!

Czeska Spółdzielnia Rolniczo-Handlowa w Równem

(ČESKÉ HOSPODÁŘSKÉ DRUŽSTVO v ROVNĚ) ul. 3. Maje 149

dodá Vám levné a na výhodných podmínkách:

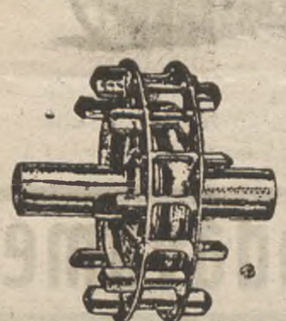
Semena: burková, mrkev krmná a lucen —

Hnojiva umělá:

Kainit, sůl draselnou, Kalimag výroby akc. společn. „Eksplotacja soli potasowej“ Lwów pl. c Smolki č. 5.
Superfosfat — Zjednoczenie Fabryk Superfosfatowych w Polsce, Warszawa Kredytowa 4.
Dusikatá hnojiva a supertomasina výroby stát. továren dusikatých látek w Mościcach i Chorzowie.

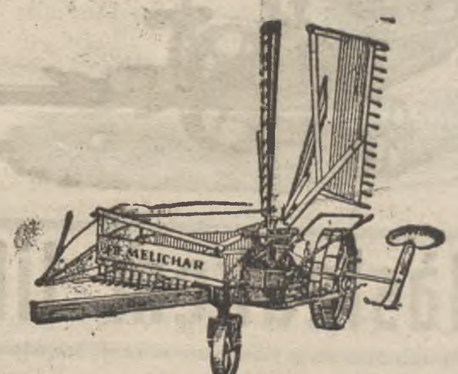
Hospodářské stroje:

Pluhy, kultivátory, orig. „BÄCHER“. a také UNIA dříve „WIENTZKI“, kruhadla orig. „BOREK“.
Triery „PFÖNIX“. Čisticí mlýnky orig. „EXNER — KAUB“.
Secí stroje lžičkové a trýbkové různých velikosti i kombinované, výrobek světoznámých továren

Melichar—Umrath i Ska.

Lwów, Grodecka 61.

a také ŽACÍ STROJE s olejovou lázní neb obyčejné.

SOUČÁSTKY K ŽACÍM STROJŮM: DEERYNG, MAC-CORMICK, MELICHAR A JINÝM.

Sklady: Rovno, ul. 3-go Maja 149; Kvasilov, u p. V. Červenky; Volkov, u p. V. Mráčka. Zdolbunov, u pp. Jar. Otmara a V. Kloučka; Luck, Hnidava u p. Em. Rektora.

Adresa redakce a administrace: Kwasiłów na Wołyniu. Tiskne a vydává Vydavatelství a tiskárna „Hlas Volyně“ spol. s r. o. Odpovědný redaktor J. Zeman. Roční předplatné 10 zl., čtvrtletně — 3 zl. Do zahraničí o 5 zl. ročně více. Cena inserátu: vel. 1/48 zadních stránek 6 zl. za jednou. V předu o 50% dráže. Při delší inserci značná sleva.